

[Ole Vig Jensen]

Det betyder jo, at indtil flere har måttet bøje sig, og det mener jeg trods alt har været tilfredsstillende i denne sammenhæng.

Man kunne selvfølgelig altid spørge, om vi skulle have lagt op til en større reform af folkeskolen. Erfaringen viser vel, at hvor der eksisterer et sådant forlig, er det ikke nogen dårlig vej at gå at lave kontinuerlige ændringer undervejs fremfor den egentlige reform. I den mere offentlige debat omkring folkeskolen er der jo kommet interessante udspil. Jeg vil godt, som det også er blevet gjort af andre, fremhæve Danmarks Lærerforenings udspil om fremtidens skole, som jeg synes er interessant, og som jo også er indgået i vore drøftelser. Men den fremgangsmåde, der er valgt her, dvs. i et beskedent omfang i første omgang at foretage ændringer i retning af at tilpasse og forny folkeskolen, tror jeg er en rigtig fremgangsmåde.

Man kunne sige, at ligesom det var tilfældet i lovforslaget om produktionsskoler, som vi havde til behandling, er det, der kendetegner de ændringer, der her er foreslået, bl.a. at vi endnu en gang udvider undervisningsbegrebet. Det gælder spørgsmålet om at sikre en bedre indskoling, altså en samordning af børnehaveklasse og 1.-2. klasse. Her er jo tale om at udvide undervisningsbegrebet også officielt, og det tror jeg er væsentligt. Vi ved godt, at det i praksis jo allerede sker på mange områder også andre steder i folkeskoleforløbet, men nu slås det altså fast, at undervisning, leg og andre udviklende aktiviteter skal kunne have plads ikke bare i børnehaveklassen, men også i 1. og 2. klasse.

Jeg er også tilfreds med, at der i lovforslaget står, at der nu skal ske en styrkelse af de praktisk-musiske indslag i dette samordnede indskolingsforløb. Ad den vej kan vi måske nå noget af det, som vi så tit har talt om for folkeskolen som helhed, nemlig en styrkelse af de praktisk-musiske, kreative fag.

Ved folkeskolens afslutning er der også tale om at udvide det kendte undervisningsbegreb i forbindelse med den måde, vi nu åbner for, at 10. klasse kan indrettes på. Med de muligheder, der nu lægges op til, opfatter jeg det som en klar styrkelse af det 10. skoleår. Jeg tror, det er rigtigt, at vi har fastsat et øget antal obligatoriske timer for eleverne, altså 24 timer, men at vi til gengæld åbner op for, at selve undervisningens indhold i højere grad kan tilrettelægges under indtryk

af behovet hos de enkelte klasser og de enkelte elever. I virkeligheden er der vel mulighed for, at nogle af produktionsskolens ideer kan bruges og vel allerede bruges nogle steder i det 10. skoleår. Jeg mener, det åbner øgede muligheder, og jeg tror, at det 10. skoleår kan blive et inspirerende år som afslutning på folkeskolen, og det var vel ikke det værste, der kunne ske.

Om skoledistriktsgrænserne skal jeg sige, at vi kan støtte tanken om, at man kan ændre ved skoledistriktsgrænserne og altså have flere skoler i samme skoledistrikt med de begrænsninger, der i øvrigt er lagt ind i lovforslaget. Jeg mener i hvert fald, at det er rigtigt at prøve at gå den vej, og her er jo ikke tale om nogen revolutionerende bestemmelse.

Skolestarten vil vi gerne have drøftet lidt nærmere i udvalget. Vi har nok lidt delte meninger i spørgsmålet om skolestart, men i hvert fald kan jeg sige, at vi er tilhængere af at give forældrene øget indflydelse. Det understreges jo – og det ved vi er vigtigt i denne sammenhæng – at beslutninger på området træffes efter samråd med skolen. Det vil nok være de færreste tilfælde, hvor man ikke vil kunne finde en i alle tilfælde rigtig udgang på en nødvendig beslutning.

Et af de ømtålige emner har været spørgsmålet om folkeskolens afsluttende prøver, og her har vi måttet konstatere, at vi ikke kunne nå til enighed. Jeg synes, ministeren har gjort rigtigt i ikke at inddrage dette i lovforslaget for ikke skabe vanskeligheder for det videre arbejde.

Jeg har ikke mange bemærkninger om terminsprøverne. Jeg mener ikke, lovforslaget ændrer ved de faktiske forhold, og når det gælder prøverne, må vi i al almindelighed konstatere, at vi indskrænker antallet af prøver og forenkler dem. Det går den rigtige vej, men vi har et uløst problem tilbage i den måde, vi har indrettet prøverne på i dag.

Afsluttende vil jeg sige om økonomien, at jeg hæfter mig ved, at det bliver en kommunal afgørelse, hvordan man vil finansiere de meromkostninger, der kan blive, måske ikke mindst i forbindelse med indskoling. Der er anvist nogle muligheder i lovforslaget, som kommunerne kan benytte sig af, men jeg mener, at det er rigtigt at slå fast, at det er op til kommunerne selv at bestemme, hvilken